

Artık şampiyonuz, gurur duy!
Bu nam, bu yurda yakıştı ha?
Yılda bin çocuk can aldık, hepsi işçi-emekçi
Hayat pahalı, insan ucuz!

Kaza dedik alıştık ha?
Dünya ile yarıştınız, Avrupa da birinci!
Haklı sevincimiz, ama kucağına taş bıraktık
Her üç çocuktan ikisini öldürüp aç bıraktık

Saydım; Elli milyon insan pençesinde sefaleti
Uygarlık oldu ismi, cinayetin
Devam mı şair?
Sahi kaç çocuğumuz evsiz?
Kaçı ıslah evlerinde cinsel istismara sessiz?

Kaçı adalet zoruyla yirmialtı kere razı kaldı?
Taciz ve tecavüzde tüm dünyadan alkış aldık!
Ne eğitim, ne güvenlik, ne sağlık hizmeti
Bak! Bizi şu Avrupa'da yarıştıran rüşvet illeti!

Ben de dinledim yıllardır aynı dırdırı
Sorunca yolsuz bulduk yolda yüz kişiden kırıkını
Para, baskı, dava, töre hepsi aynı kabus
Öldü ana, bacı, çocuk, bebek, temizlendi namus!

Algı, gözlem, çözüm
Peki bunlar da ne ki?
Konu kadına şiddet ise; O zaman Dünya'da tekiz

Adalet bir kuştı ve mahkum olup uçu
Hırsa teslim olup düştük
Üstümüzden geçti kuşku
Okur-yazar, çizer birer potansiyel suçlu

Söyle! Aydınlik bir düş mü?
Bir de insan hakkı hiç mi?
Kalpleriniz taş mı nedir?
Kestiğiniz baş mı? Çektiğimiz dert mi nedir?

Verdiğiniz ders mi?
Bir ülke on bin terör zanlısıyla yaşar mı?
İnsan; Kadın, çocuk demez kin savurup saçar mı?

Neden? Bir anne bağırlıyordu, neden?
Öfkesi kan kırmızı, her bedduaaya bedel
Vurulmuş başından kavgası, nasıl yanmasın?
Karayağız bir at öldü, adı kaldı; Ethem!

Sorma! Bir sokakta yol kestiler zorla
Halkı için koşan bir çocuğu darp ettiler sonra
Sorma! Belki bir hayali vardı, rengi masmavi
Ölür müsün tekrar desen Korkmaz Ali İsmail

Bir cana göz dikip, ecel kılığına girdiler
Vakit kör gece bir kara yolda üstüne sürdüler
Yere düştüğünde yumruğu sıkık

Ve çatıktı kaşı, yirmi idi yaşı
Mehmet Ayvalıtaş'ın!

Haziran üçtü, düşlediği barıştı, istediği hürriyet
Bu da işlediği bir suçtu
Senin bilmediğin, bu can benim demez verirdi
Abdullah mertti, çünkü Abdullah Cömert'ti!